

Gids over de rapportage van significante risicoconcentraties en intragroeptransacties van financiële conglomeraten

1 Overzicht

1.1 Doel

Artikel 4 van Verordening (EU) nr. 1024/2013 van de Raad¹ kent aan de Europese Centrale Bank (ECB) verscheidene specifieke taken toe met betrekking tot het prudentieel toezicht op kredietinstellingen. Een van deze taken is deelnemen aan aanvullend toezicht op een financieel conglomeraat ten aanzien van de daarin opgenomen kredietinstellingen en optreden als coördinator indien de ECB als coördinator voor een financieel conglomeraat is aangewezen volgens de in het toepasselijke Unierecht vastgestelde criteria.

Na de inwerkingtreding van Uitvoeringsverordening (EU) 2022/2454 van de Commissie² tot vaststelling van technische uitvoeringsnormen wat betreft de toezichtsrapportage over risicoconcentraties en intragroeptransacties (hierna: de “technische uitvoeringsnormen wat betreft toezichtsrapportage over risicoconcentraties en intragroeptransacties”) heeft de ECB besloten algemene beleidsrichtsnoeren over de informatie te publiceren. De ECB, in haar rol als coördinator, zal afzonderlijke financiële conglomeraten verplichten overeenkomstig die normen en Richtlijn 2002/87/EG van het Europees Parlement en de Raad³ (hierna de ‘Richtlijn financiële conglomeraten’ genoemd) te rapporteren.

Het doel van deze gids is te zorgen voor consistentie, samenhang, doeltreffendheid en transparantie ten aanzien van de benadering die de ECB zal volgen wanneer zij is aangesteld als coördinator voor een financieel conglomeraat overeenkomstig de in het toepasselijke Unierecht vastgelegde criteria. Deze gids is met name bedoeld om financiële conglomeraten te helpen bij het opzetten van de noodzakelijke interne processen voor de rapportage van significante risicoconcentraties en

¹ Verordening (EU) nr. 1024/2013 van de Raad van 15 oktober 2013 waarbij aan de Europese Centrale Bank specifieke taken worden opgedragen betreffende het beleid inzake het prudentieel toezicht op kredietinstellingen (PB L 287 van 29.10.2013, blz. 63).

² Uitvoeringsverordening (EU) 2022/2454 van de Commissie van 14 december 2022 tot vaststelling van technische uitvoeringsnormen voor de toepassing van Richtlijn 2002/87/EG van het Europees Parlement en de Raad wat betreft toezichtsrapportage over de risicoconcentraties en intragroeptransacties (PB L 324 van 19.12.2022, blz. 55).

³ Richtlijn 2002/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2002 betreffende het aanvullende toezicht op kredietinstellingen, verzekeringsondernemingen en beleggingsondernemingen in een financieel conglomeraat en tot wijziging van de Richtlijnen 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG en 93/22/EEG van de Raad en van de Richtlijnen 98/78/EG en 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 35 van 11.2.2003, blz. 1).

intragroeptransacties met behulp van de templates die zijn opgenomen in de relevante technische uitvoeringsnormen.

1.2 Reikwijdte en werking

Deze gids is van belang voor financiële conglomeraten onder leiding van een kredietinstelling die door de ECB als belangrijke instelling is aangemerkt. Voor zover de nationale wetgeving betreffende rapportagevereisten voor financiële conglomeraten niet reeds anders bepaalt, kunnen de nationale bevoegde autoriteiten de verwachtingen van de ECB in deze gids ook in overweging nemen bij het vaststellen van de rapportagevereisten voor financiële conglomeraten die geleid worden door minder belangrijke instellingen.

Bij het toezicht op significante risicoconcentraties en intragroeptransacties moeten coördinatoren en andere relevante bevoegde autoriteiten rekening houden met de specifieke groeps- en risicobeheerstructuur van het financiële conglomeraat en met de bestaande sectorspecifieke vereisten voor intragroeptransacties en risicoconcentraties, met name bij het identificeren van de significante risicoconcentraties en intragroeptransacties die gereguleerde entiteiten en gemengde financiële holdings in een bepaald financieel conglomeraat overeenkomstig artikel 7, lid 2, en artikel 8, lid 2, van de Richtlijn financiële conglomeraten moeten rapporteren.

Dit betekent dat de ECB het definitieve besluit over de vereisten voor elk afzonderlijk financieel conglomeraat waarvoor de ECB de coördinator is bilateraal aan dat financieel conglomeraat meedeelt na overleg met de andere relevante bevoegde autoriteiten en, in voorkomende gevallen, met het conglomeraat zelf.

Het in deze gids uiteengezette algemene beleid vormt een afspiegeling van de algemene verwachtingen die de ECB normaliter zal hebben bij het vaststellen van deze rapportageverplichtingen. De ECB kan afwijken van de in deze gids genoemde algemene verwachtingen als daar duidelijke en voldoende redenen voor zijn. Daarom mogen financiële conglomeraten er niet van uitgaan dat de in deze gids uiteengezette algemene verwachtingen één-op-één op hen van toepassing zijn. In plaats daarvan moeten ze uitgaan van het individuele besluit dat de ECB als coördinator neemt.

Bij de bepaling van haar beleidsrichtsnoeren, zoals uiteengezet in deze gids, handelt de ECB binnen de grenzen van het toepasselijke Unierecht. Meer in het bijzonder: in gevallen waarin deze gids naar de bepalingen in de Richtlijn financiële conglomeraten verwijst, bepaalt de ECB haar beleidskoers onverminderd de toepassing van nationale wetgeving ter omzetting van richtlijnen, met name de Richtlijn financiële conglomeraten, wanneer een relevante beleidskeuze reeds is vastgelegd in dergelijke nationale wetgeving. Daarnaast houdt de ECB als coördinator rekening met artikel 2, lid 2, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2303 van de Commissie bij het vaststellen van de soorten significante intragroeptransacties en het bepalen van passende drempels voor significante intragroeptransacties, en met artikel 3, lid 3, van dezelfde verordening bij het

vaststellen van soorten significante risicoconcentratie en passende drempels voor significante risicoconcentratie.

In deze gids worden geen nieuwe reguleringsvereisten gesteld en de erin opgenomen specificaties en beginselen dienen niet als juridisch bindend te worden beschouwd.

De ECB behoudt zich het recht voor de in deze gids uiteengezette algemene verwachtingen te herzien naar aanleiding van veranderingen in wettelijke bepalingen of bepaalde omstandigheden, of de goedkeuring van specifieke gedelegeerde handelingen die wellicht een specifieke beleidskwestie op andere wijze reguleren.

1.3 Toelichting op de in deze gids uiteengezette algemene verwachtingen

Types transacties die moeten worden gemeld (artikel 1, lid 3, van de technische uitvoeringsnormen wat betreft toezichtsrapportage over risicoconcentraties en intragroeptransacties)

In deze gids worden de algemene verwachtingen uiteengezet die de ECB zal hebben ten aanzien van de soorten risicoconcentratie en intragroeptransacties die financiële conglomeraten overeenkomstig artikel 7, lid 2, en artikel 8, lid 2, en bijlage II van de Richtlijn financiële conglomeraten moeten rapporteren. De ECB kan daarnaast, per geval, verzoeken om over verschillende types risicoconcentratie of andere intragroeptransacties te rapporteren.

Hoewel de definitie van intragroeptransacties (artikel 2, punt 18, van de Richtlijn financiële conglomeraten) transacties omvat tussen gereguleerde entiteiten uit dezelfde financiële sector, is de ECB van mening dat deze intragroeptransacties over het algemeen niet hoeven te worden gerapporteerd. Overweging 5 van de Richtlijn financiële conglomeraten vermeldt: 'Om doeltreffend te zijn moet het aanvullende toezicht op kredietinstellingen, verzekeringsondernemingen en beleggingsondernemingen in een financieel conglomeraat worden toegepast op alle dergelijke conglomeraten waarvan de sectoroverschrijdende financiële activiteiten significant zijn'. De ECB is dan ook van mening dat het verzoek aan financiële conglomeraten om alle intrasectorale financiële activiteiten (d.w.z. tussen gereguleerde entiteiten die behoren tot dezelfde financiële sector zoals bedoeld in artikel 2, lid 8, van de Richtlijn financiële conglomeraten) te rapporteren over het algemeen niet noodzakelijk is om aan de doelstellingen van de Richtlijn financiële conglomeraten te voldoen en dat ze als coördinator alleen een dergelijke rapportage zal verzoeken, na raadpleging van de betrokken bevoegde autoriteiten, als ze dit vanwege specifieke omstandigheden relevant acht. Transacties moeten echter over het algemeen wel worden gerapporteerd als zij plaatsvinden tussen gereguleerde entiteiten die weliswaar behoren tot dezelfde financiële sector, maar die afzonderlijk zijn onderworpen aan verschillende sectorale voorschriften zoals bedoeld in artikel 2, lid 7, van de Richtlijn financiële conglomeraten. Met name transacties tussen

vermogensbeheerders en kredietinstellingen worden over het algemeen geacht relevant te zijn in het kader van de doelstellingen van de Richtlijn financiële conglomeraten.

Formaat van de rapportage over het beheer van belangenconflicten en besmettingsrisico's (artikel 2, lid 2, en artikel 3, lid 2, van de technische uitvoeringsnormen wat betreft toezichtsrapportage over risicoconcentraties en intragroeptransacties)

De ECB beschouwt het beheer van belangenconflicten en besmettingsrisico's door financiële conglomeraten als sleutelementen van goed bestuur.

Deze gids stelt geen nadere eisen aan vorm en inhoud van de rapportage over het beheer van belangenconflicten en besmettingsrisico's. Over het algemeen verwacht de ECB echter dat deze informatie voldoende uitgebreid is om een goed inzicht te verkrijgen in de wijze waarop belangenconflicten en besmettingsrisico's worden beheerd.

Ter wille van de samenhang verwacht de ECB dat deze informatie samen wordt gerapporteerd met de informatie over de 'juridische structuur en de governance- en organisatiestructuur', die overeenkomstig artikel 9, lid 4, van de Richtlijn financiële conglomeraten wordt gerapporteerd.

Afhankelijk van de consistentie van de aangeleverde informatie, kan de ECB overwegen in de toekomst een gestandaardiseerd template te ontwikkelen voor een dergelijke rapportage.

Drempels voor de rapportage over risicoconcentratie (artikel 7, lid 2, en bijlage II van de Richtlijn financiële conglomeraten)

Overeenkomstig artikel 7, lid 2, en bijlage II van de Richtlijn financiële conglomeraten is de coördinator bevoegd om 'passende drempels' vast te stellen voor de rapportage van significante risicoconcentraties 'na overleg met de andere relevante bevoegde autoriteiten en het conglomeraat zelf'. Hoewel de ECB per geval drempels zal vaststellen, geeft deze gids de drempels aan waarboven de ECB over het algemeen verwacht dat significante risicoconcentraties gerapporteerd moeten worden. De drempels zijn zo vastgesteld dat ze zoveel mogelijk aansluiten bij de bestaande praktijk en de verwezenlijking van de doelstellingen van het aanvullende toezicht. Deze algemene benadering laat onverlet dat de ECB het recht heeft per geval, na overleg met de relevante bevoegde autoriteiten en het financiële conglomeraat zelf, andere drempels vast te stellen.

Kwalitatieve vereisten voor risicoconcentraties (artikel 7, lid 3, van de Richtlijn financiële conglomeraten)

Krachtens artikel 7, lid 3, van de Richtlijn financiële conglomeraten kunnen de lidstaten, in afwachting van verdere coördinatie van de Uniewetgeving, kwantitatieve limieten vaststellen of hun bevoegde autoriteiten toestaan kwantitatieve limieten vast te stellen, of andere toezichtmaatregelen nemen ter verwezenlijking van de doeleinden van het aanvullende toezicht, met betrekking tot enigerlei risicoconcentratie op het niveau van een financieel conglomeraat.

In deze gids staat geen kwantitatieve limiet voor risicoconcentraties. Maar in lidstaten waar aan bevoegde autoriteiten de bevoegdheid wordt verleend om kwantitatieve limieten vast te stellen, kan de ECB dit per geval doen, na overleg met de betrokken bevoegde autoriteiten. In overeenstemming met de doelstellingen van het aanvullende toezicht specificceert deze gids dat de algemene verwachting is dat financiële conglomeraten uitleggen hoe ze elke risicoconcentratie van meer dan 25% van hun eigen vermogen ten opzichte van één partij (single name) hebben afgedekt.

Drempels voor de rapportage over intragroeptransacties (artikel 8, lid 2, en bijlage II van de Richtlijn financiële conglomeraten)

Overeenkomstig artikel 8, lid 2, en bijlage II van de Richtlijn financiële conglomeraten is de coördinator bevoegd om 'passende drempels' vast te stellen voor de rapportage van alle significante intragroeptransacties, 'na overleg met de andere relevante bevoegde autoriteiten en het conglomeraat zelf'. Hoewel de ECB per geval drempels zal vaststellen, geeft deze gids de drempels aan waarboven ze over het algemeen verwacht dat intragroeptransacties gerapporteerd moeten worden. Deze algemene benadering laat onverlet dat de ECB per geval, na overleg met de relevante bevoegde autoriteiten en het financiële conglomeraat zelf, het recht heeft andere drempels vast te stellen.

Kwantitatieve en kwalitatieve vereisten voor intragroeptransacties (artikel 8, lid 3, van de Richtlijn financiële conglomeraten)

Overeenkomstig artikel 8, lid 3, van de Richtlijn financiële conglomeraten kunnen de lidstaten, in afwachting van verdere coördinatie van de Uniewetgeving, kwantitatieve limieten en kwalitatieve vereisten vaststellen of hun bevoegde autoriteiten toestaan kwantitatieve limieten en kwalitatieve vereisten vast te stellen, of andere toezichtmaatregelen nemen ter verwezenlijking van de doelstellingen van het aanvullende toezicht, met betrekking tot de intragroeptransacties van de gereguleerde entiteiten in een financieel conglomeraat.

In deze gids staat geen kwantitatieve limiet voor intragroeptransacties. Maar in lidstaten waar aan bevoegde autoriteiten de bevoegdheid wordt verleend om dergelijke kwantitatieve limieten vast te stellen, kan de ECB dit per geval doen, na overleg met de betrokken bevoegde autoriteiten. In overeenstemming met de

doelstellingen van het aanvullende toezicht vermeldt deze gids dat de algemene verwachting is dat intragroeptransacties op een zakelijke grondslag worden verricht in overeenstemming met artikel 4, lid 1, punt a), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2303 van de Commissie.⁴

2 Algemene verwachtingen

Dit deel vermeldt het algemene beleid dat de ECB van plan is te volgen bij de uitvoering van bepaalde taken die haar zijn toegewezen in haar rol als coördinator, in overeenstemming met de technische uitvoeringsnormen wat betreft toezichtsrapportage over risicoconcentraties en intragroeptransacties en de Richtlijn financiële conglomeraten.

2.1 Te melden types transacties en risico's

Artikel 1, lid 3, van de technische uitvoeringsnormen wat betreft toezichtsrapportage over risicoconcentraties en intragroeptransacties en bijlage II van de Richtlijn financiële conglomeraten

Met betrekking tot de 'types transacties' die gereguleerde entiteiten of gemengde financiële holdings moeten rapporteren, en onverminderd de rapportage over verschillende soorten risicoconcentraties waarom de coördinator verzoekt na overleg met de relevante bevoegde autoriteiten, rekening houdend met de specifieke groep en de risicobeheerstructuur van het financiële conglomeraat, verwacht de ECB over het algemeen dat alle volgende soorten risicoconcentratie worden gerapporteerd:

- i. tegenpartij (voor posities met betrekking tot een cliënt of een groep verbonden cliënten, deze laatsten in de zin van artikel 4, lid 1, punt 39), van Verordening (EU) nr. 575/2013 inzake kapitaalvereisten⁵ (Capital Requirements Regulation – CRR)
- ii. land
- iii. sector
- iv. valuta.

⁴ Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2303 van de Commissie van 28 juli 2015 tot aanvulling van Richtlijn 2002/87/EG van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot technische reguleringsnormen tot specificering van de definities van en coördinatie van het aanvullende toezicht op risicoconcentratie en intragroeptransacties (PB L 326 van 11.12.2015, blz. 34).

⁵ Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1).

Onverminderd de rapportage over verschillende types intragroeptransacties die de ECB na overleg met de andere relevante bevoegde autoriteiten vereist, verwacht de ECB over het algemeen dat de volgende types intragroeptransacties worden gerapporteerd:

- i. intragroeptransacties tussen gereguleerde entiteiten die tot verschillende financiële sectoren behoren, zoals gedefinieerd in artikel 2, lid 8, van de Richtlijn financiële conglomeraten;⁶
- ii. intragroeptransacties tussen gereguleerde entiteiten die weliswaar behoren tot dezelfde financiële sector, maar die afzonderlijk zijn onderworpen aan verschillende sectorale voorschriften zoals bedoeld in artikel 2, lid 7, van de Richtlijn financiële conglomeraten;
- iii. intragroeptransacties tussen een gereguleerde entiteit van de groep en iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die geen gereguleerde entiteit is 'die door nauwe banden verbonden is met de ondernemingen binnen die groep'.

Deze rapportage moet onder meer intragroeptransacties vermelden die:

- i. openstonden bij het begin van de rapportageperiode, of
- ii. van start zijn gegaan tijdens de rapportageperiode en nog steeds van kracht zijn op de rapportagedatum,
- iii. geïnitieerd zijn binnen de rapportageperiode maar ook verlopen of beëindigd.

Daarnaast moet het als intragroeptransacties gerapporteerde bedrag het tijdens de rapportageperiode geregistreerde maximumbedrag zijn.

2.2 Rapportage van informatie over het beheer van belangenconflicten en besmettingsrisico's

Artikel 2, lid 2, en artikel 3, lid 2, van de technische uitvoeringsnormen wat betreft toezichtsrapportage over risicoconcentraties en intragroeptransacties

Met betrekking tot de 'informatie over het beheer van belangenconflicten en besmettingsrisico's' verwacht de ECB dat, onverminderd het verzoek van de coördinator om een ander format na overleg met de relevante bevoegde autoriteiten,

⁶ Overeenkomstig bijlage II, deel 1: algemene instructies van de technische uitvoeringsnormen wat betreft toezichtsrapportage over risicoconcentraties en intragroeptransacties, paragraaf 1.5, indien rapportage voor de gehele sector verplicht is, worden beleggingsondernemingen zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 1, van de herziene richtlijn betreffende markten voor financiële instrumenten behandeld als onderdeel van de sector banken. Zie Richtlijn 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten voor financiële instrumenten en tot wijziging van Richtlijn 2002/92/EG en Richtlijn 2011/61/EU (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 349).

de informatie over het beheer van belangenconflicten en besmettingsrisico's op het niveau van het financiële conglomeraat wordt gerapporteerd samen met de in artikel 9, lid 4, van de Richtlijn financiële conglomeraten vermelde informatie over de 'juridische structuur en de governance- en organisatiestructuur'.

2.3 Drempels voor de rapportage van significante risicoconcentraties

Artikel 7, lid 2, en bijlage II van de Richtlijn financiële conglomeraten

Wat betreft de drempels ter bepaling van de te rapporteren significante risicoconcentratie, verwacht de ECB dat het financieel conglomeraat, wat betreft de concentratie van tegenpartijrisico voor posities met betrekking tot een cliënt of groep verbonden cliënten, zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 39, van de CRR, en onverminderd afwijkende drempels die de coördinator na overleg met de relevante bevoegde autoriteiten en het conglomeraat zelf heeft vastgesteld, alle posities boven de laagste van de twee onderstaande drempels rapporteert:

- i. 10% van het eigen vermogen van het financiële conglomeraat, berekend volgens de methode die de groep gebruikt voor de berekening van haar kapitaaltoereikendheid
- ii. € 300 miljoen.

De blootstelling moet op brutobasis in aanmerking worden genomen alvorens risicobeperkende instrumenten of technieken toe te passen.

Wat betreft land- en valutaconcentraties verwacht de ECB over het algemeen dat het financiële conglomeraat, onverminderd afwijkende drempels die door de coördinator na overleg met de relevante bevoegde autoriteiten en het financiële conglomeraat zelf zijn vastgesteld, alle posities boven 5% van het eigen vermogen van het financiële conglomeraat rapporteert, berekend volgens de methode die de groep gebruikt voor de berekening van haar kapitaaltoereikendheid. Indien een blootstelling met betrekking tot een bepaald land of een bepaalde valuta lager is dan de bovengenoemde drempel, moet de blootstelling worden opgenomen en gerapporteerd in de categorie 'Overige'.

Wat betreft sectorconcentratie verwacht de ECB over het algemeen dat de posities gerapporteerd en aan de relevante sectoren toegewezen worden zonder toepassing van een drempel, los van drempels die na overleg met de relevante bevoegde autoriteiten en het financiële conglomeraat zelf door de coördinator worden opgelegd.

2.4 Vereisten voor risicoconcentraties

Artikel 7, lid 3, van de Richtlijn financiële conglomeraten

In afwachting van verdere coördinatie van de Uniewetgeving en mits de bevoegdheid om kwantitatieve limieten vast te stellen met betrekking tot risicoconcentratie op het niveau van het financiële conglomeraat door de lidstaten aan de bevoegde autoriteiten is gedelegeerd, kan de ECB per geval kwantitatieve limieten voor risicoconcentratie vaststellen.

In elk geval wordt, in overeenstemming met de doelstellingen van het aanvullende toezicht, van het financiële conglomeraat verwacht dat het, wanneer het posities aan een cliënt of een groep verbonden cliënten rapporteert, zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 39, van de CRR, die meer dan 25% van het eigen vermogen van het financiële conglomeraat bedragen, de coördinator een toelichting verstrekt waaruit blijkt dat het niveau van deze posities geen buitensporige risicoconcentratie vormt, rekening houdend met de bedrijfsstrategie, de betrokken activiteiten, de risicobereidheid van de groep en de onderliggende limieten, alsook alle andere relevante aspecten.

Voor de toepassing van de eerste alinea geldt:

- i. De posities moeten op nettobasis gerapporteerd worden waarbij risicobeperkende instrumenten of technieken in aanmerking worden genomen.
- ii. De posities met betrekking tot activa waarvan de risico's hoofdzakelijk door de polishouders worden gedragen ten opzichte van de externe tegenpartij, mogen worden opgenomen na met een factor 0,1 te zijn vermenigvuldigd, indien het financiële conglomeraat kan aantonen dat het economisch risico contractueel hoofdzakelijk wordt overgedragen aan de polishouders. Dit wordt geacht het geval te zijn wanneer de polishouders geen bescherming genieten voor meer dan 10% van het geïnvesteerde kapitaal.
- iii. Het bedrag voorafgaand aan de toepassing van de vermenigvuldigingsfactor moet worden gerapporteerd in formulier FC0250, het bedrag aan vermindering als gevolg van de toepassing van de vermenigvuldigingsfactor in formulier FC0260, en het bedrag na toepassing van de vermenigvuldigingsfactor in formulier FC0280.

2.5 Drempels voor het melden van intragroeptransacties

Artikel 8, lid 2 in combinatie met bijlage II van de Richtlijn financiële conglomeraten

De ECB verwacht over het algemeen dat, onverminderd verschillende, door de coördinator na overleg met de betrokken bevoegde autoriteiten en het financiële conglomeraat zelf vastgestelde strengere drempels, het financiële conglomeraat elke verplicht te rapporteren intragroeptransactie rapporteert zodra het blootstellingsbedrag gelijk is aan of hoger is dan de volgende drempels:

- i. Voor transacties van het type eigen vermogen of de overdracht van schulden of activa, waarbij de transactie gelijk is aan of groter is dan:
 1. 5% van het totale bedrag van de kapitaalvereisten van het financiële conglomeraat of, indien lager, € 300 miljoen, indien de kapitaalvereisten minder bedragen dan of gelijk zijn aan € 40 miljard;
 2. € 1 miljard indien de kapitaalvereisten meer bedragen dan € 40 miljard.
- ii. Voor derivaten, waarbij de boekwaarde van de transactie gelijk is aan of groter is dan:
 1. 5% van het totale bedrag van de kapitaalvereisten van het financiële conglomeraat of, indien lager, € 300 miljoen, indien de kapitaalvereisten minder bedragen dan of gelijk zijn aan € 40 miljard;
 2. € 1 miljard indien de kapitaalvereisten meer bedragen dan € 40 miljard.
- iii. Voor verplichtingen buiten de balanstelling en voorwaardelijke verplichtingen, waarbij de transactie, na inaanmerkingneming van omrekeningsfactoren zoals gedefinieerd in de sectorale voorschriften, gelijk is aan of groter is dan:
 1. 5% van het totale bedrag van de kapitaalvereisten van het financiële conglomeraat of, indien lager, € 300 miljoen, indien de kapitaalvereisten minder bedragen dan of gelijk zijn aan € 40 miljard;
 2. € 1 miljard indien de kapitaalvereisten meer bedragen dan € 40 miljard.
- iv. Voor verzekering of herverzekering, waarbij de transactie gelijk is aan of groter is dan:
 1. 5% van het totale bedrag van de kapitaalvereisten van het financiële conglomeraat of, indien lager, € 300 miljoen, indien de kapitaalvereisten minder bedragen dan of gelijk zijn aan € 40 miljard;
 2. € 1 miljard indien de kapitaalvereisten meer bedragen dan € 40 miljard.
- v. Voor winst en verlies, indien de absolute waarde van de transactie ten minste 5% van de totale omzet van het financiële conglomeraat uitmaakt, zoals

berekend op basis van toepasselijke verslagleggingsregels op geconsolideerde basis op dezelfde referentiedatum.

Alle posities moeten gerapporteerd worden voordat rekening wordt gehouden met risicobeperkende technieken en vrijstellingen zoals gedefinieerd in de sectorale voorschriften. De kapitaalvereisten van het financiële conglomeraat worden berekend volgens de methode die de groep gebruikt voor de berekening van haar kapitaaltoereikendheid.

Transacties die als onderdeel van één enkele economische operatie worden uitgevoerd, dienen geaggregeerd te worden en afzonderlijk te worden gerapporteerd indien ze tezamen één van de bovengenoemde drempelwaarden overschrijden.

Voor bovenstaande punten (i), (ii), (iii) en (iv) kan de coördinator, na overleg met de betrokken bevoegde autoriteiten en het financiële conglomeraat zelf, de gemiddelde kapitaalvereisten van de laatste drie jaar als uitgangspunt nemen teneinde een plotselinge of tijdelijke wijziging van de drempel te voorkomen.

2.6 Vereisten met betrekking tot intragroeptransacties

Artikel 8, lid 3, van de Richtlijn financiële conglomeraten

In afwachting van verdere coördinatie van de Uniewetgeving en mits de bevoegdheid om kwantitatieve limieten en kwalitatieve vereisten vast te stellen met betrekking tot intragroeptransacties van gereguleerde entiteiten binnen een financieel conglomeraat door de lidstaten aan de bevoegde autoriteiten is gedelegeerd, verwacht de ECB dat intragroeptransacties op een zakelijke grondslag worden verricht. Verwacht wordt dat het financiële conglomeraat een intern proces en interne controles hanteert om ervoor te zorgen dat de intragroeptransacties op een zakelijke grondslag worden verricht.

De coördinator kan, na overleg met de relevante bevoegde autoriteiten, verdere beperkingen en limieten opleggen aan intragroeptransacties, met name in het geval van toezichtarbitrage of omzeiling van de sectorale voorschriften, alsook in het geval van buitensporig besmettingsrisico.

© Europese Centrale Bank, 2024

Postadres 60640 Frankfurt am Main, Duitsland
Telefoon +49 69 1344 0
Website www.bankingsupervision.europa.eu

Alle rechten voorbehouden. Reproductie voor educatieve en niet-commerciële doeleinden is alleen toegestaan met bronvermelding.

Voor specifieke terminologie, zie de [SSM-terminenlijst](#) (uitsluitend in het Engels beschikbaar).